

PÍSEŇ 0263

Ó země, hled', tvá spása

15. stol., 1505,

1. Ó ze - mě, hled' tvá spá - sa, tvůj ži - vot a tvá krá - sa na
kří - ži zha - sí - ná. Ten kní - že ve - leb - no - sti však
rá - ny, smích a zlo - sti již ti - še od všech při - jí - má.

2. Kdo tě to krutě ztýral,
kdo se ti naposmíval, když bylo ti tak zle?
Vždyť hříchu neznáš špínu,
zlou ani malou vinu, jak my a naše děti zde!
3. To já a moje činy,
mé zrady a mé viny jsou příčinou tvých bēd.
Jak písku, který leží
u moře na pobřeží, i mých je hříchů bezpočet.
4. Co mohu dát ti, Pane?
Jen cáry roztrhané, můj život - stálý hlad.
Však jedno sevřu pevně:
tvou lásku, která ve mně chce všechno světlem rozeplát.

P.Gerhardt 1647, L.Rejchrt